

ת"פ 35117/11/21 - מדינת ישראל נגד דניאלי בסביבה בע"מ, אלי אוזנה, דוד אוזנה, אבי אוזנה, איריס וקנין, מורן דאודי מרדכי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 35117-11-21 מדינת ישראל נ' דניאלי בסביבה בע"מ ואח'

מדינת ישראל	בפני כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשמים
1. דניאלי בסביבה בע"מ	
2. אלי אוזנה	
3. דוד אוזנה	
4. אבי אוזנה	
5. איריס וקנין	
6. מורן דאודי מרדכי	

החלטה

1. בפניי טענה מקדמית שהעלו הנאשמים, לפיה הסמכות המקומית לדון בתיק מסורה לבית משפט שלום במחוז חיפה.
2. כתב האישום מייחס לנאשמים עבירות על חוק רישוי עסקים ותקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), ועבירות על חוק שמירת הניקיון, הכל בנוגע לתחנת מעבר לפסולת שמשכנה **בקריית אתא**.
3. על פי הנטען בכתב האישום הפרו הנאשמים את התנאים ברישיון העסק בכך שאפשרו מאות כניסות ויציאות של משאיות לתחנה וממנה, ללא רישום כדון, והוציאו מהתחנה פסולת באמצעות עוסק שאינו מורשה לכך. הפסולת הוטמנה במטמנות לא חוקיות. כל זאת, תוך הסתרת זהות המפנה ויעד הפינוי הבלתי חוקי.
4. לטענת הנאשמים, על פי כתב האישום כלל העבירות בוצעו בתחנת המעבר בקריית אתא ועל כן מקום ביצוען הוא במחוז חיפה. בנוסף, כלל הנאשמים מתגוררים במחוז חיפה. על כן נטען כי בהתאם להוראת סעיף 6(א) לחסד"פ, הסמכות המקומית נתונה לבתי המשפט במחוז חיפה בלבד. הוטעם כי מצטרפים לכך שיקולי יעילות ונוחות, שכן לא רק הנאשמים אלא גם עדים רבים מתגוררים בצפון.
5. המאשימה ביקשה לדחות את הטענה.

לדבריה כתב האישום הוא חלק מפרשה מסועפת, בה התגלו עבירות של שינוע פסולת מתחנות מעבר בצפון הארץ לאתרי הטמנה לא חוקיים באזור הפזורה הבדואית בנגב. בעקבות זאת הוגש כתב אישום נגד 23 נאשמים לבית משפט השלום בבאר שבע (ת"פ 19-10-293). כתב אישום נוסף בפרשה הוגש לבית משפט השלום בראשון לציון (20-02-39542) נגד 12 נאשמים בגין הפעלת האתרים הפיראטיים אליהם שונעה הפסולת. הנאשם 1 בשני התיקים הוא מר עבד אלג'אבר מחאמיד שהינו הבעלים והמפעיל של עסק לא חוקי לאיסוף והובלת פסולת אשר פעל באום אלפחם.

המאשימה ציינה כי מדובר "במסכת עובדתית אחת, הכוללת בחובה את אותן דמויות, אותם אתרים ועסקים בלתי חוקיים ואותו דפוס פעילות" וכי "חלק מן העבירות המיוחסות לנאשמים בכתב האישום לא בוצעו בצפון דווקא אלא בשרשרת ארוכה שראשיתה בצפון הארץ ואחריתה בדרומה".

לבסוף טוענת המשיבה שגם שיקולי יעילות תומכים בניהול ההליך במחוז המרכז, שכן עדי תביעה רבים הנמנים על המשטרה הירוקה מתגוררים במרכז הארץ.

6. בדיון בפניי ביום 26.5.22 טענה המאשימה כי הפסולת הובלה מצפון לדרום ועל כן בהכרח עברו המשאיות בתחומי מחוז המרכז. ב"כ המאשימה ציין כי בחומר החקירה קיימות ראיות (רישומים של חברת "איתוראן") שנתיב נסיעת המשאיות הטעונות בפסולת עבר במחוז המרכז. הנאשמים חזרו על טענותיהם שבכתב והפנו לפסיקה התומכת בכך.

7. כללי הסמכות המקומית בפלילים קבועים בסעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982: **"דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם"**. לצד זאת נפסק, כי במקרה שבו קיימות מספר זיקות הקושרות את כתב האישום למחוזות שונים, נתון בידי התביעה שיקול דעת רחב לבחירת מקום ההעמדה לדין (בש"פ 11637/04 **מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי**, 9.2.2005, פסקה 8).

8. עיינתי בקפידה בכתב האישום. רובו ככולו עוסק בתחנת המעבר שמושבה כזכור בקרית אתא אשר במחוז חיפה. סעיף 14 לכתב האישום, שהוא לב האישום, דן בהפעלת התחנה בניגוד לתנאי רישיון העסק.

9. הפוטנציאל היחיד לביסוס סמכות מקומית שלא במחוז חיפה מצוי לכאורה בעבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים בניגוד להוראות חוק שמירת הניקיון. סעיף 16 לכתב האישום הדן בכך מציין שהפסולת הושלכה **"באתרי פסולת לא חוקיים"**, ללא זיהוי גיאוגרפי כלשהו שלהם. עם זאת, גם אם נניח לטובת המאשימה כי מדובר בהשמטה מקרית, אין מחלוקת שמדובר באתרי פסולת הנמצאים בדרום הארץ ולא בתחום שיפוטו של בית משפט זה.

10. טוענת המאשימה שעל פי חומר החקירה המשאיות שיצאו מתחנת המעבר **חלפו בדרכן בתחומי מחוז**

המרכז וכך נרכשה סמכותו המקומית של בית משפט זה.

אין בידי לקבל את הטענה.

ראשית, אין לדבר זכר בכתב האישום - המסמך המכונן את ההליך הפלילי והאמור לבסס במפורש, בין השאר, גם סמכות מקומית ועניינית (ר' לעניין זה ת"פ ת"א 47762-03-15 **מדינת ישראל נ' אבו כאטר** (פורסם בנבו), סעיף 19 להחלטת כבוד השופט קרא מיום 19.5.2015).

שנית, גם לו היה כלול בכתב האישום משפט כדוגמת "**בדרכן מתחנת המעבר לאתרי הפסולת חלפו המשאיות בתחומי מחוז המרכז**", איני סבור שהדבר היה מקנה סמכות מקומית לבית משפט זה. עבירת השלכת הפסולת ברשות הרבים לפי סעיף 2 יחד עם סעיפים 13(ב)(1), 13(ג)(א1)(א), ו-13(ג)(2) לחוק שמירת הניקיון מתבצעת כולה על פי לשונה ותכליתה במקום השלכת הפסולת.

לא מצאתי ביסוס לכך ששינוע פסולת ממקום למקום עובר להשלכתה מהווה כשלעצמה עבירה או "מקצת העבירה". מכאן שלא ניתן לקבוע שמקצת העבירה בוצע במקום פלוני רק בגלל שהעבריון, בדרכו לזירה, חלף במקרה באותו מקום. בניסוח אחר, לצורך רכישת סמכות מקומית לא די שאירוע כלשהו הנכלל במסכת העובדתית התרחש במקום פלוני אלא נדרש שחלק ממשי של העבירות (גם אם קטן) בוצע באותו מקום.

11. ודוק. מדובר אכן בפרשה מסועפת, "שרשרת" של עבירות שבוצעו במקומות שונים בארץ. אולם משבחרה המאשימה לנתק את החוליה הצפונית מאותה שרשרת ולהגיש כתב אישום נפרד נגד הנאשמים הממוקד בתחנת המעבר בקרית אתא, אין די מבחינת קביעת הסמכות המקומית בכך שכתבי אישום אחרים בפרשה מגלים זיקה למחוז השיפוט מרכז.

12. אשר על כן, סבורני כי בית משפט זה נעדר סמכות מקומית לדון בכתב האישום, ויש להעביר את הדיון לבית משפט השלום במחוז חיפה בהתאם להוראות סעיף 150 לחסד"פ וסעיף 79(א) לחוק בתי המשפט.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, בהעדר הצדדים.